

Emmanuel Guigon, Director del Museu Picasso

FUNCIONS

Redactar i supervisar els plans museològics i museogràfics que requereixin l'actualització i millora permanent dels fons i de les seves instal·lacions, així com executar-los quan hagin estat aprovats. Supervisar l'exposició permanent de les col·leccions del Museu i renovar-la quan s'escaigui. Planificar les exposicions temporals i proposar-ne els comissaris. Proposar l'adquisició de béns artístics. Garantir la bona gestió, la transparència i les bones pràctiques en les polítiques de recursos humans.

EXPERIÈNCIA PROFESSIONAL

Emmanuel Guigon, nascut l'any 1959, té les nacionalitats francesa i suïssa. És doctor en història de l'art contemporani per la Universitat de la Sorbona (França), especialista en avantguardes històriques, art europeu de postguerra, surrealisme i art espanyol modern i contemporani. Fins a l'octubre de 2016 era director delegat de museus de la ciutat francesa de Besançon en dependència directa de l'alcalde. Fins al 2015 va ser director del Musée des Beaux-Arts et d'Archéologie i del Musée du Temps de la mateixa ciutat, dels quals en va ocupar el càrrec a partir de 2008 i 2007 respectivament. Del 2001 al 2006 havia estat conservador en cap i director del Museu d'Art Modern i Contemporani d'Estrasburg (França) i des del 1995 fins llavors va ser conservador en cap de l'Institut Valencià d'Art Modern (IVAM) Centre Julio González a València. Va desenvolupar diverses tasques de comissari independent d'exposicions entre el 1990 i el 1995. Entre l'any 1987 i 1990 va ser membre de la secció científica a l'École Pratique des Hautes Études Hispaniques Casa de Velázquez a Madrid i anteriorment va exercir la docència d'història de l'art contemporani a la Université de Franche-Comté entre el 1985 i el 1987.

Guigon ha treballat com a investigador i museògraf centrat en la difusió dels coneixements científics i culturals destinats tant a especialistes com a un públic més ampli. Ha comissariat nombroses exposicions monogràfiques i temàtiques d'art modern i contemporani a nivell nacional i internacional. És autor de nombroses publicacions sobre pintura moderna i contemporània com *Historia del collage en Espanya* i de diversos estudis sobre l'Escultura i l'Art de l'ensamblatge. Ha col·laborat en l'elaboració dels catàlegs d'exposicions del Centre Pompidou, la Réunion des Musées Nationaux, Museu Picasso de Barcelona, el MACBA, la Fundació Miró de Barcelona, la Fundació Thyssen Bornemisza i el Museu Nacional Centre d'Art Reina Sofia a Madrid, entre d'altres.

Ha impartit diversos col·loquis i conferències a museus, universitats i cursos de doctorats. És membre associat del Consejo de Gestión de la UFR de Estudios Ibéricos y Latinoamericanos, París I – Sorbonne; del Centre André Chastel, Laboratoire de Recherches sur le patrimoine français et l'histoire de l'art occidental; de l'AICA (Association Internationale des Critiques d'Art), secció francesa; del Comitè Tècnic del FRAC Alsàcia; del Consell d'Administració de la Société des Amis de Paul Éluard. Té la distinció de Caballero de la Orden de las Palmas Académicas i Caballero de la Orden de las Artes y las Letras concedides pel Ministeri de Cultura del govern francès.

En el moment del seu nomenament, Emmanuel Guigon estava treballant en diversos projectes. Comissariava l'exposició *Parmi les Floraisons du ciel incertain*, al FRAC Alsace des de l'abril de 2016; participava en el catàleg de l'exposició *Le Rêve*, al Musée Cantini de Marsella a partir de setembre de 2016 i en el catàleg de l'exposició *Le Mexique des Renaissances*, en la RMN - Grand Palais a partir d'octubre de 2016. Per aquest any, els projectes previstos van des de la seva contribució a l'*Encyclopedia of Surrealism*, Bloomsbury Publishing, 2017, fins a comissariar l'exposició sobre Éluard i Picasso al Musée National Picasso Paris. Els seus dos darrers llibres són *Revoir Magritte*, amb Bernard Plossu, Wellow Now, 2015, i *Sur l'Object Surrealiste*, amb Georges Sebbag, Les Presses du Réel, 2013.

PRINCIPALS EXPOSICIONS

Ha comissariat múltiples exposicions, entre les quals citem aquesta petita selecció:

Exposicions monogràfiques (art modern)

Georg Grosz i Otto Dix (Besançon, 2014)
Grete Stern (Besançon, 2009)
Jean Arp (Art is Arp, Estrasburg, 2007)
John Heartfield (*Photomontages politiques*, Estrasburg, 2006)
Konrad Klapheck (Estrasburg, Madrid, 2005)
Antonio Saura (*Las crucifixiones*, Estrasburg, Cracòvia, Linz, Estocolm, Amsterdam, 2002-2004)
Joaquín Torres García (Estrasburg, Madrid, Barcelona, 2002-2003)
Zao Wou-Ki (València, Brussel·les, 2001)
Julio González (Sevilla, 2000)
Paul Klee (València, Madrid, 1998)

Exposicions monogràfiques (art contemporani)

Nicolas Nixon (*Les Sœurs Brown*, Besançon, 2015)
Bernard Plossu (*Les voyages mexicains*, Besançon, 2012)
Miroslav Balka (*Bon voyage*, Estrasburg, 2004)
Michel Journiac (Estrasburg, 2004)
Marco Bagnoli (València, 2000)
Aurélie Nemours (València, 1999)
Hervé Télémaque (València, 1998)

Exposicions temàtiques

Objets mathématiques (Besançon, 2014)
Bijoux d'artistes (Besançon, París, 2012-2014)
Grandville, un autre monde, un autre temps (Besançon, 2012)
Le Corbusier expose (Besançon, Las Palmas, 2011)
Charles Fourier, l'écart absolu (Besançon, 2010)
L'œil-moteur: art optique et art cinétique (Estrasburg, Palma de Mallorca, Lisboa, 2005)
Alfred Jarry, de la pintura a la patafísica (València, 2001)
Lajos Kassák y la vanguardia húngara (València, 1999)
Dau al Set, el foc s'escampa. Barcelona, 1948-1952 (Barcelona, 1998 i 1999)
El surrealismo y la guerra civil española (Terol, 1998)
El Objeto surrealista (València, 1997)
Gaceta de Arte y su época (1932-1936) (Las Palmas, Madrid, 1997)
Infancia del arte. Arte de los niños y arte moderno en España (Terol, 1996)
Mundo de Juan Eduardo Cirlot (València, 1996)
Sueño de tinta: Oscar Domínguez y la decalcomanía del deseo (Madrid, Las Palmas, 1993)
Automatismos paralelos. La Europa de los movimientos experimentales, 1944-1956 (Madrid, Las Palmas, 1992)